

Lovforslag nr. L 209. Fremsat den 29. marts 2006 af skatteministeren (Kristian Jensen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer og forskellige andre love

(Ét Fælles Inddrivelsessystem mv.)

§ 1

Rente og gebyr

I lov nr. 429 af 6. juni 2005 om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer foretages følgende ændringer:

1. Efter § 3 og inden afsnitoverskriften »Klage« indsættes:

»Dækningsrækkefølge for krav under inddrivelse

§ 3 a. Dækker beløb, der inddrives fra skyldner, kun delvist fordringer under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden vedrørende skyldneren, dækkes fordringerne i denne rækkefølge:

- 1) Bøder.
- 2) Underholdsbidrag omfattet af lov om inddrivelse af underholdsbidrag.
- 3) Andre fordringer.

Stk. 2. Dækker beløb, der inddrives fra skyldner, kun delvist fordringer inden for samme kategori, jf. stk. 1, dækkes fordringerne i den rækkefølge, de modtages hos restanceinddrivelsesmyndigheden, således at den fordring, der først modtages, dækkes først. Krav på rente dækkes dog forud for hovedkravet.

Stk. 3. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan, uanset stk. 1 og 2, efter anmodning fra skyldner tillade, at beløb, der inddrives fra skyldner, går til dækning af bestemte fordringer.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte regler om gennemførelse af reglerne i stk. 1 og 2.

§ 3 b. Fordringer, der overdrages til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 1, stk. 1, med undtagelse af bøder, forrentes med en årlig rente, svarende til renten i henhold til rentelovens § 5, stk. 1 og 2. Renten tilskrives fra den 1. i måneden efter modtagelsen hos restanceinddrivelsesmyndigheden.

Stk. 2. Renter omfattet af stk. 1 kan inddrives ved udpantning og ved indeholdelse i løn mv. efter reglerne for inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven.

Stk. 3. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan eftergive renter omfattet af stk. 1 efter reglerne i opkrævningsloven.

§ 3 c. Der skal for udsendelse af rykkerskrivelse vedrørende fordringer, der inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 1, stk. 1, betales et rykkergebyr på 140 kr. til restanceinddrivelsesmyndigheden. Skatteministeren fastsætter gebyrer til restanceinddrivelsesmyndigheden for oprettelse af ny fordring, iværksættelse af lønindeholdelse mv. og tilsigelse til udlægsforretning vedrørende fordringer, der inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 1, stk. 1.

Stk. 2. Gebyrer omfattet af stk. 1 kan inddrives ved udpantning og ved indeholdelse i løn mv. efter reglerne for inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven.

Stk. 3. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan eftergive gebyrer omfattet af stk. 1 efter reglerne i opkrævningsloven.»

§ 2

I lov om Det Fælles Lønindeholdelsesregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 601 af 19. august 1998, som ændret ved § 41 i lov nr. 430 af 6. juni 2005, foretages følgende ændring:

1. § 4, stk. 1 og 2, ophæves.

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 1 og 2.

§ 3

I lov om en arbejdsmarkedsfond, jf. lovbekendtgørelse nr. 863 af 2. september 2005, foretages følgende ændring:

1. § 15, stk. 5, ophæves.

§ 4

I lov om gebyrer og morarenter vedrørende ydelser, der opkræves af amtskommuner og kommuner og inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. lov nr. 939 af 27. december 1991, som ændret senest ved lov nr. 537 af 24. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. § 2, stk. 3 og 4, ophæves.

Stk. 5 bliver herefter stk. 3.

2. I § 2, stk. 5, der bliver stk. 3, ændres »1-4« til: »1 og 2«.

§ 5

I lov om leje, jf. lovbekendtgørelse nr. 920 af 10. september 2004, som blandt andet ændret ved § 53 i lov nr. 430 af 6. juni 2005 og senest ved § 15 i lov nr. 606 af 24. juni 2005, foretages følgende ændring:

1. § 63 d, stk. 5, 4. pkt., ophæves.

§ 6

I lov om midlertidig regulering af boligforholdene, jf. lovbekendtgørelse nr. 922 af 10. september 2004, som blandt andet ændret ved § 54 i lov nr. 430 af 6. juni 2005 og senest ved § 3 i lov nr. 1421 af 21. december 2005, foretages følgende ændring:

1. § 22 a, stk. 6, 4. pkt., ophæves.

§ 7

I lov om opkrævning af indkomstskat samt kommunal og amtskommunal ejendomsværdi-

skat for personer mv. (kildeskat), jf. lovbekendtgørelse nr. 1086 af 14. november 2005, som ændret ved § 7 i lov nr. 1414 af 21. december 2005, foretages følgende ændring:

1. § 70 A ophæves.

§ 8

I lov om statens uddannelsesstøtte, jf. lovbekendtgørelse nr. 628 af 23. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. I § 31, stk. 3, udgår: », herunder misligholdt gæld.«.

2. § 36, stk. 3, ophæves.

§ 9

I lov om statsgaranterede studielån, jf. lovbekendtgørelse nr. 951 af 16. december 1998, som ændret ved § 45 i lov nr. 430 af 6. juni 2005, foretages følgende ændring:

1. § 4, stk. 2, ophæves.

§ 10

I lov om tvungen administration af udlejnings- ejendomme, jf. lovbekendtgørelse nr. 76 af 19. januar 2005, som ændret ved § 57 i lov nr. 430 af 6. juni 2005 og § 63 i lov nr. 431 af 6. juni 2005, foretages følgende ændring:

1. § 9, stk. 2, 4. pkt., ophæves.

§ 11

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 869 af 12. august 2004, foretages følgende ændring:

1. I § 8 P, stk. 3, indsættes som 2. pkt.: »Skatteministeren kan fastsætte regler for indberetning af renter efter § 3 b i lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer.«

§ 12

I lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 688 af 28. juni 2004, foretages følgende ændring:

1. I § 17 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. I det omfang statens regreskrav mod skadevolderen kan tvangsfuldbyrdes efter retsplejelovens § 478, kan kravet inddrives efter

reglerne i lov om fremgangsmåden ved inddrivelse af skatter og afgifter mv. og ved indeholdelse i den pågældendes indtægter efter reglerne for inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven. Pålæg om indeholdelse gives af restanceinddrivelsesmyndigheden.«

§ 13

Skatteministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 12 træder i kraft den 1. juli 2006.

Stk. 3. Skatteministeren kan bestemme, at lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer § 3 b, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, ikke skal anvendes på nærmere angivne typer af fordringer, således at disse fordringer skal forrentes som hidtil.

§ 14

§ 12 gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Formål og baggrund

Med henblik på en mere effektiv offentlig restanceinddrivelse blev al inddrivelse af gæld til det offentlige som en del af regeringens aftale med Dansk Folkeparti om en kommunalreform samlet under Skatteministeriet pr. 1. november 2005. Effektivisering af restanceinddrivelsen forudsætter, at de organisatoriske ændringer følges op af yderligere regelforenklinger og etablering af ét fælles inddrivelsessystem for alle restancer til det offentlige.

Med dette lovforslag foreslås en række harmoniseringer og forenklinger af reglerne på inddrivelsesområdet, der er nødvendige for etableringen af Ét Fælles Inddrivelsessystem (EFI), og for en sammenhængende restanceinddrivelse, der afspejler samlingen af inddrivelsen hos en myndighed.

Lovforslaget består af følgende hovedelementer: Det foreslås, at renter og gebyrer på inddrivelsesområdet harmoniseres. Det foreslås endvidere, at der fastsættes objektiverede og harmoniserede kriterier for, i hvilken rækkefølge fordringer under inddrivelse dækkes (dækningsrækkefølgen).

Endelig foreslås det, at statens regreskrav mod skadevolderen efter lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser kan inddrives ved lønindeholdelse eller ved, at restanceinddrivelsesmyndigheden foretager udlæg.

De foreslåede harmoniseringer og forenklinger er et led i regeringens målsætning om, at der skal gælde ét fælles regelsæt for alle krav under inddrivelse. Dette lovforslag vil blive fulgt op af forslag om yderligere harmoniseringer/forenklinger af reglerne for inddrivelse af gæld til det offentlige og samling af reglerne i en samlet lov med henblik på at realisere denne målsætning.

2. Ét Fælles Inddrivelsessystem (EFI)

Etableringen af ét fælles inddrivelsessystem er et led i SKATs systemmodernisering, og skal medvirke til at effektivisere og forenkle administrationen af ind-

drivelse af gæld til det offentlige. Inddrivelsesområdet betjenes i dag af 5 forskellige IT-systemer, der ikke er indbyrdes forbundet. Det betyder, at krav mod den samme skyldner i vidt omfang ikke systemmæssigt kan behandles samlet. De nuværende 5 systemer kan ikke integreres til at fungere som ét fælles system, og ingen af systemerne kan videreudbygges til at fungere som ét fælles system.

Målsætningen på inddrivelsesområdet om en mere enkel og effektiv inddrivelse forudsætter derfor en systemomlægning fra de nuværende 5 systemer til et fælles inddrivelsessystem, der kan behandle samtlige fordringer under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden.

Grundpillerne i det fælles inddrivelsessystem er, at alle fordringer, der overdrages til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, samles på en konto for den enkelte skyldner, samt at de inddrivelseskridt, der iværksættes, foretages med udgangspunkt i den samlede saldo på kontoen (saldoprincippet).

Samlingen af alle krav under inddrivelse på en konto og skyldnerens mulighed for online-adgang til inddrivelseskontoen indebærer, at skyldnere får et bedre overblik end i dag over deres gældsforhold, herunder hvilke fordringer der er under inddrivelse. Dette i kombination med saldoprincippet indebærer, at skyldnerne får bedre mulighed for at gennemskue de inddrivelseskridt, der iværksættes. Saldoprincippet indebærer tillige i mange tilfælde, at skyldnere, der har flere fordringer under inddrivelse, antalmæssigt vil blive pålagt færre gebyrer, end i dag, og antallet af henvendelser til skyldnere fra restanceinddrivelsesmyndigheden vil blive reduceret. Skyldnere må derfor forventes alt i alt at opleve en mere sammenhængende inddrivelse, der afspejler, at inddrivelsen nu varetages af en myndighed.

Samtidig vil inddrivelsessystemet betyde væsentlige administrative lettelser for restanceinddrivelsesmyndigheden, da behandlingen af fordringer under inddrivelse i langt videre omfang end i dag vil kunne ske maskinelt, og er således en forudsætning for at opnå de allerede planlagte effektiviseringer. Desuden

vil det fælles inddrivelsessystem betyde, at flere fordringer mod den samme skyldner systemmæssigt kan behandles samlet, f.eks. i relation til udsendelse af rykkerskrivelser.

3. Harmonisering af gebyrer og renter samt dækningsrækkefølgen for krav under inddrivelse

Inddrivelsessystemet skal håndtere alle offentlige fordringer, der overdrages til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden. Inddrivelsesområdet er i dag karakteriseret ved, at inddrivelsesmidler, herunder rente- og gebyrregler, er knyttet til det enkelte krav. Helt identiske skridt fra restanceinddrivelsesmyndigheden kan derfor i dag udløse gebyr af forskellig størrelse afhængig af, hvilken type fordring der er tale om. Pålæg af gebyr sker endvidere som hovedregel på baggrund af det enkelte krav, uanset at fordringerne inddrives samlet af den samme myndighed.

Etableringen af ét fælles inddrivelsessystem baseret på et saldoprincip, hvor inddrivelsesskridt som hovedregel foretages med udgangspunkt i samtlige krav under inddrivelse vedrørende den enkelte skyldner, forudsætter en harmonisering af gebyrreglerne på inddrivelsesområdet. Af system- og forenklingssyns er der desuden behov for en harmonisering af rentereglerne samt en samlet dækningsrækkefølge for samtlige krav under inddrivelse, der er uafhængig af, hvor dan beløb, der nedsætter gælden, er inddrevet.

3.1 Gældende ret

3.1.1 Dækningsrækkefølgen for krav under inddrivelse

Hvis en skyldner har flere krav under inddrivelse, og beløb, der betales eller inddrives, ikke fuldt ud kan dække samtlige fordringer under inddrivelse, opstår spørgsmålet, hvilken af fordringerne en indbetaling helt eller delvist skal dække. Dækningsrækkefølgen afhænger i dag af, hvilke inddrivelsesskridt de inddrevne beløb er tilvejebragt ved.

Udgangspunktet efter gældende ret er, med undtagelse af beløb inddrevet ved lønindeholdelse, at skyldner kan anvise, hvilken fordring inddrevne beløb skal dække. Skyldners mulighed for således at »øremærke« inddrevne beløb antages dog at være underlagt den begrænsning, at kreditor ikke kan tvinges til at acceptere forældelse af fordringer.

Har skyldner ikke »øremærket« sin betaling, skal inddrevne beløb i første række afskrives på den/de fordringer, der er mest byrdefuld(e) for skyldner. Ifølge SKATs inddrivelsesvejledning 2006-1, afsnit P, er dækningsrækkefølgen for virksomhedsrelaterede restancer følgende:

1. Bøder, der kan medføre forvandlingsstraf i form af fængsel.
2. AM-bidrag, da manglende betaling kan være strafbelagt.
3. A-skat, da manglende betaling kan være strafbelagt.
4. Moms, told, punktafgifter, selskabs- og acontoskat mv., da der af disse restancetyper beregnes renter af hovedstolen, og renterne ikke er fradragsberettigede på selvangivelsen, medens der ikke beregnes rentes rente.
5. Renter, gebyrer mv.

Dækningsrækkefølgen for personrelaterede restancer er følgende:

1. Skattekontrollovsbøder (skattekontrollovens §§ 13, 15 og 16) og tillæggsbøder (skattekontrollovens § 5, stk. 2)
2. Bøder
3. Arbejdsmarkedsbidrag
4. Personskat
5. Underholdsbidrag
6. Andre krav end skattekrav
7. Procenttillæg, renter, gebyrer mv.

Den ovenfor angivne ulovbestemte dækningsrækkefølge for henholdsvis virksomheds- og personrelaterede restancer er fastlagt med udgangspunkt i de almindelige obligationsretlige principper og på baggrund af praksis.

Er beløbet inddrevet ved lønindeholdelse, er dækningsrækkefølgen fastlagt i § 4, stk. 1 og 2, i lov om Det Fælles Lønindeholdelsesregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 601 af 19. august 1998, som ændret ved § 41 i lov nr. 430 af 6. juni 2005. Dækningsrækkefølgen er følgende:

1. Lønindeholdelse for skattekrav efter kildeskatteloven (A-skat og personskatter)
2. Lønindeholdelse for bidrag efter lov om inddrivelse af underholdsbidrag
3. Andre krav i den rækkefølge, Det Fælles Lønindeholdelsesregister har modtaget indberetning om afgørelserne om lønindeholdelse.

Det fremgår endvidere af Inddrivelsesvejledningen 2006-1, afsnit P.4, at kreditormyndighederne herudover indbyrdes kan aftale at træde tilbage for inddrivelse af administrativt vedtagne bøder med henblik på at sikre inddrivelse af bøden, inden den forældes.

Endelig gælder det særligt for bødekrav, at indbetalte afdrag først afskrives i den rækkefølge, de er idømt eller vedtaget, dernæst på konfiskationsbeløb og til sidst på sagsomkostninger, jf. § 30, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 995 af 19. oktober 2005 om inddrivelse af gæld til det offentlige. Det følger endvidere af

§ 30, stk. 2, i bekendtgørelsen, at skyldner dog altid kan kræve, at indbetalte beløb anvendes til fuld indfrielse af en bestemt gældspost.

3.1.2 Renteregler på inddrivelsesområdet

I dag afhænger forrentningen af krav under inddrivelse af, hvilken type krav der er tale om. Der er efter de gældende regler fordringstyper, der ikke forrentes, mens andre krav forrentes med op til 12 procent p.a., jf. oversigt over restancemasse, renteniveau og fradragret i bilag 2 til lovforslaget. Renten tilskrives som hovedregel fra forfaldstidspunktet, dvs., inden fordringen under normale omstændigheder er overdraget til inddrivelse.

Skyldnerens adgang til fradrag for rente af krav under opkrævning eller inddrivelse afhænger ligeledes af fordringstypen. Udenfor skatteområdet er der som hovedregel fradragret for renter, mens der på skatteområdet som udgangspunkt ikke er fradragret.

Den forskellige forrentning af offentlige krav under inddrivelse og de forskellige regler for adgangen til fradrag for renten kan i vidt omfang tilskrives, dels at rentereglerne i dag er spredt i ressortministeriernes lovgivning, dels at inddrivelsen inden samlingen af restanceinddrivelsen i Skatteministeriet fra den 1. november 2005 har været varetaget af flere forskellige myndigheder.

3.1.3 Gebyrregler på inddrivelsesområdet

Gebyrerne på inddrivelsesområdet er forskellige afhængig af fordringstype. Dette skal ses i sammenhæng med, at restanceinddrivelsen indtil den 1. november 2005 blev varetaget af flere forskellige inddrivelsesmyndigheder.

En oversigt over de gældende gebyrer på restanceinddrivelsesområdet fremgår af bilag 3 til lovforslaget.

Gebyrer for lønindeholdelse opkræves ved indberetning til Det Fælles Lønindeholdelsesregister (DFLS). Gebyret opkræves som udgangspunkt for hver fordring, der indberettes til DFLS. Flere fordringer af samme type lægges dog normalt sammen, således at indberetning til DFLS sker samlet. Der opkræves i så fald kun et gebyr. Herudover lægges licens- og DSB-fordringer sammen ved indberetning til DFLS.

Er der allerede foretaget lønindeholdelse for et krav, og skal der for en ny fordring af samme type foretages lønindeholdelse, opkræves der som hovedregel ikke gebyr for det nye krav.

Der opkræves i dag alene gebyr for tilsigelse til udlægsforretning i relation til personskattekrav og kommunale krav. Er der flere krav under inddrivelse ved-

rørende den pågældende skyldner for hvilke, der kan pålægges gebyr, og omfatter udlægsforretningen flere krav, opkræves alene ét gebyr.

3.2 Lovforslaget

3.2.1 Harmonisering og objektivisering af reglerne for dækningsrækkefølgen

Det foreslås, at rækkefølgen for dækning af krav under inddrivelse for den enkelte skyldner fastlægges ved lov med henblik på at harmonisere og objektivere dækningsrækkefølgen, samt at skabe gennemsigtighed herom for skyldner såvel som for fordringshaverne.

Forslaget indebærer, at hovedprincipperne i den gældende dækningsrækkefølge for krav, der inddrives ved lønindeholdelse, udbredes til at gælde generelt for fordringer under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden. I forhold til de gældende regler for lønindeholdelse foreslås det dog, at dækningsrækkefølgen justeres, således at bøder får fortrinsstilling i forhold til øvrige krav, i overensstemmelse med den nuværende praksis uden for lønindeholdelsesområdet. Det foreslås endvidere, at skattekrav efter kildeskatte-loven, der i dag efter lov om Det Fælles Lønindeholdelsesregister dækkes forud for andre krav, behandles efter det generelle FIFO-princip på linie med øvrige krav. For så vidt angår underholdsbidrag videreføres den nuværende fortrinsstilling for disse krav.

Den foreslåede dækningsrækkefølge kommer herefter til at se således ud:

1. Bøder
2. Bidrag omfattet af lov om inddrivelse af underholdsbidrag
3. Andre fordringer

Dækker inddrevne beløb kun delvist fordringer inden for samme kategori, dækkes fordringerne efter FIFO-princippet, dvs., at den fordring, der først er modtaget hos restanceinddrivelsesmyndigheden, dækkes først. Krav på rente dækkes dog forud for hovedkravet og dermed forud for andre fordringer inden for samme kategori.

Baggrunden for, at bøder gives fortrinsstilling for andre krav, er dels, at bøder – pga. muligheden for forvandling af bødekravet til fængselsstraf – må anses for særlig byrdefuld gæld for skyldner, dels de særlige forældelsesregler, der gælder for bødekrav.

Ifølge retsplejelovens § 527 afbrydes forældelse ved indgivelse af anmodning om udlæg, hvis fordringshaver søger forretningen fremmet uden ugrundet ophold. Retsvirkningen af afbrydelse af forældelsesfristen er, at der løber en ny forældelsesfrist. Ju-

F. t. l. vedr. opkrævning og inddrivelse af visse fordringer m. v.

stitsministeriet har imidlertid antaget, at der ikke i relation til bøder ved indgivelse af anmodning om udlæg løber en ny forældelsesfrist af samme længde som den afbrudte, og at inddrivelsesskridt hovedsageligt skal ske inden for 5-årsfristen. Kun i tilfælde, hvor inddrivelsesskridt må antages at medføre betaling, og er en fortsættelse af tidligere (inden fristen) begyndte udlægsforretninger, vil det blive accepteret, at den 5-årige frist forlænges.

Den foreslåede fortrinsstilling for underholdsbidrag skal ses i sammenhæng med, at der er tale om, at restanceinddrivelsesmyndigheden inddriver privatretlige krav hos den bidragspligtige på vegne af den bidragsberettigede.

Den foreslåede dækningsrækkefølge finder ikke anvendelse, hvis der ifølge regler i anden lovgivning, herunder EU-retlige regler, er foreskrevet en anden prioritering mellem krav under inddrivelse, jf. § 1, stk. 2, i lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer. Dækningsrækkefølgen vil eksempelvis skulle respektere særregler i lovgivningen, der angiver, hvilke krav inddrevne beløb dækker, eksempelvis reglerne om subsidiær hæftelse i kildeskattelovens § 72, stk. 2. Reglerne i retsplejelovens kapitel 45 - 47 vil ligeledes kunne betyde, at de foreslåede regler for dækningsrækkefølgen ikke finder anvendelse.

Forslaget indebærer, at skyldners adgang til at anvise beløb til betaling af en af flere fordringer – »øremærkningsprincippet« – afskæres, medmindre restanceinddrivelsesmyndigheden efter anmodning fra skyldner giver tilladelse til, at dækningsrækkefølgen fraviges.

Baggrunden for den foreslåede begrænsning af skyldners adgang til at anvise sin betaling til dækning af bestemte krav, der er en videreførelse af den retstilstand, der i dag gælder i henhold til lov om Det Fælles Lønindeholdelsesregister, er først og fremmest, at den foreslåede dækningsrækkefølge netop tager højde for tilfælde, hvor enten skyldner eller fordringshaver har en særlig interesse i, at bestemte krav dækkes forud for andre krav. Fortrinsstillingen for bøder er således, som beskrevet ovenfor, blandt andet begrundet i, at bødekrav er særlig byrdefuld gæld for kreditor. Hensynet til bidragsmodtager i tilfælde, hvor bidraget ikke er forskudsvis udlagt til den pågældende, tilsiger på tilsvarende vis, at skyldner ikke kan vælge at nedbringe andre krav forud for bidragsrestancerne.

Forslaget om en harmoniseret rente for alle krav under inddrivelse betyder endvidere, at den interesse, skyldner i dag kan have i at »øremærke« inddrevne beløb til dækning af bestemte fordringer på grund af forskelle i forrentningen, forsvinder.

I visse tilfælde er det endvidere ikke rimeligt at give skyldner adgang til at vælge, hvilke krav der først skal dækkes. Eksempelvis er det antaget, jf. omtalen ovenfor, at der ikke ved indgivelse af anmodning om udlæg i relation til bøder løber en ny forældelsesfrist af samme længde som den afbrudte. Giver skyldner adgang til selv at prioritere, hvilke krav der skal dækkes, vil skyldner kunne opnå forældelse af bødekravet ved at anvise sin betaling til andre krav under inddrivelse. En fravigelse fra øremærkningsprincippet i sådanne tilfælde er endvidere i overensstemmelse med, at skyldners mulighed for at »øremærke« beløb, ifølge de gældende regler antages at være begrænset i tilfælde, hvor andre fordringer herved forældes.

Hertil kommer, at øremærkningsprincippet ikke er foreneligt med en automatiseret/maskinel behandling af inddrevne beløb. En fravigelse heraf er således en betingelse for de effektiviseringer og forenklinger, der er forudsat at kunne opnås med det foreslåede inddrivelsessystem.

Endelig betyder de objektiverede regler for dækningsrækkefølge gennemskuelighed for fordringshaverne i forhold til, hvordan deres krav dækkes i forhold til andre fordringshaveres krav.

Det kan dog ikke udelukkes, at en fuldstændig objektivering af dækningsrækkefølgen i visse tilfælde vil kunne medføre en urimelig retsstilling for skyldner. Det foreslås derfor, jf. forslaget § 1, nr. 1 (forslaget til § 3 a, stk. 3, i lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer), at restanceinddrivelsesmyndigheden efter anmodning fra skyldner kan tillade, at dækningsrækkefølgen fraviges. Bestemmelsen skal sikre, at restanceinddrivelsesmyndigheden kan give tilladelse til, at skyldner anviser sin betaling til dækning af bestemte krav i tilfælde, hvor der til et krav er knyttet særlige inddrivelsesmidler, eller hvor manglende betaling vil medføre urimelige retsvirkninger for skyldner.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1, (forslaget til § 3 a i lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer) og bemærkningerne hertil.

3.2.2 Harmonisering af rentereglerne

Differentierede renteregler for krav under inddrivelsen for i øvrigt sammenlignelige krav harmonerer ikke med grundidéen om et saldoprincip, hvorefter alle krav som udgangspunkt behandles samlet. De mange forskellige rentesatser komplicerer endvidere renteberegningen, og gør det vanskeligt for skyldner at overskue sine gældsforhold.

Med henblik på at opnå et enkelt regelsæt, der afspejler, at inddrivelsen varetages af en myndighed, og

af hensyn til udviklingen af inddrivelsessystemet foreslås det, at renten for krav under inddrivelse og fradragretten herfor harmoniseres.

Forslaget indebærer, at alle krav, der inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, med undtagelse af bødekrav, forrentes med en rente svarende til renten ifølge rentelovens § 5, stk. 1 og 2, der gælder ved for sen betaling af pengekrav på formuerettens område. Renten fastsættes herefter til en årlig rente, der svarer til den fastsatte referencesats med et tillæg på 7 pct. Den fastsatte referencesats er den officielle udlånsrente, som Nationalbanken har fastsat henholdsvis den 1. januar og den 1. juli det pågældende år. Referencesatsen med et tillæg på 7 pct. udgør pt. 9,75 pct.

Samtidig foreslås det, at der generelt gives fradragret for renten for krav under inddrivelse.

En lang række offentlige krav forrentes allerede i dag med en rente svarende til den, der er fastsat i renteloven. For andre typer krav vil der være tale om, at renten nedsættes. I forhold til den nuværende rente for eksempelvis visse kommunale krav og ejendomsskattekrav vil der således være tale om en lavere rente end i dag. Ligeledes gælder for virksomhedsrelaterede krav på skatteområdet, der forrentes efter opkrævningsloven. Visse krav er i dag ikke undergivet forrentning eller pålagt en lavere rente end den, der gælder efter renteloven. Det gælder eksempelvis kontrolafgifter, studielån, personlig skat og arbejdsmarkedsbidrag. For disse typer krav indebærer forslaget en højere forrentning end tilfældet er i dag fra den 1. i måneden efter modtagelsen af kravet hos restanceinddrivelsesmyndigheden.

Bøder undergives ifølge forslaget ikke forrentning, da en idømt eller vedtaget bøde er udmålt som den konkret forskyldte straf ved et strafbart forhold. Størrelsen af en udmålt straf – hvad enten der er tale om frihedsstraf eller bødestraf – må principielt set ligge fast, uanset de praktiske omstændigheder ved afviklingen af straffen.

Hertil kommer, at politiet efter reglerne i henholdsvis Skatteministeriets inddrivelsesbekendtgørelse og Justitsministeriets bødebekendtgørelse kan træffe afgørelse om udståelse af forvandlingsstraf for bøden, hvis skyldneren har betalingsevne, men ikke betalingsvilje. Hvis en bøde, der skal afsones ved forvandlingsstraf, forrentes under inddrivelsesfasen, opstår spørgsmålet, hvordan de påløbne renter skal behandles.

De harmoniserede renteregler finder først anvendelse, når kravet er overgået til inddrivelse, mens de nuværende regler vedr. rente og fradrag for krav under opkrævning fortsat vil gælde, indtil den 1. i måneden

efter, at kravet er modtaget hos restanceinddrivelsesmyndigheden. Det vil i en række tilfælde betyde, at renten for krav under inddrivelse vil være forskellig fra renten for krav under opkrævning.

Rentens funktion under opkrævning og inddrivelse er imidlertid forskellig, hvilket taler for, at renten ikke nødvendigvis skal være ens i de to situationer. Under opkrævningen skal renten sikre, at der er et klart økonomisk incitament til at betale til tiden; overskrides betalingsfristen, har det karakter af en kassekredit, og det skal ikke være en økonomisk fordel at benytte sig heraf. Betales kravet fortsat ikke, og overgår kravet derfor til inddrivelse, er der imidlertid tale om en anden situation, hvor renten ikke i sig selv kan forventes at kunne tilskynde til betaling. Her skal betaling derimod sikres ved anvendelse af de særlige inddrivelsesinstrumenter, der er til rådighed. Formålet med renten er her primært at kompensere fordringshaverne for det tab, de lider som følge af den sene betaling. Samtidig skal renten fastsættes på et niveau, så det fortsat ikke kan betale sig at skyldte staten penge. Fastsættelsen af renten på niveau med renteloven sikrer dette.

Forslaget om harmonisering af rentereglerne skal ses i sammenhæng med forslaget om dækningsrækkefølgen for krav under inddrivelse, jf. forslaget § 1, nr. 1, (forslag til § 3 a i lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer). Med forskelligt renteniveau for forskellige fordringstyper vil skyldner som udgangspunkt have interesse i først at betale det/de krav, som rentemæssigt er mest bebyrdende. Den foreslåede dækningsrækkefølge – hvor renten ikke er en parameter i forhold til de opstillede kategorier af krav – forudsætter således, at de eksisterende renteforskelle udlignes.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1, (forslaget til § 3 b i lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer) og bemærkningerne hertil.

3.2.3 Harmonisering af gebyrreglerne

Det foreslåede saldoprincip indebærer, at iværksatte inddrivelseskridt, herunder fastsættelse af en afdragsordning, lønindeholdelse og udlæg, som udgangspunkt relaterer sig til samtlige krav under inddrivelse vedrørende den pågældende skyldner. Opkrævning af gebyr for iværksatte inddrivelseskridt vil derfor også skulle ske med udgangspunkt i saldoen. Den nuværende gebyrstruktur, hvor der *for det første* kan pålægges gebyr for inddrivelse af den enkelte fordring, og hvor der *for det andet* er differentierede gebyrer afhængig af fordringstype, kan herefter ikke opretholdes.

Det foreslås derfor, at der fastsættes gebyrer til restanceinddrivelsesmyndigheden vedrørende alle fordringer, der inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 1, stk. 1, i lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer.

De foreslåede gebyrer er vist i tabellen nedenfor sammen med de laveste og højeste gebyrer efter gældende regler. Nullet i parenteserne angiver, at der i dag for visse krav ikke er pålagt gebyr på området.

Forslaget indebærer, at skatteministeren fastsætter gebyrer til restanceinddrivelsesmyndigheden for oprettelse af ny fordring, iværksættelse af lønindeholdelse mv. og tilsigelse til udlægsforretning vedrørende fordringer, der inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 1, stk. 1. Gebyrerne kan maksimalt fastsættes til omkostningerne for de gebyrbelagte aktiviteter.

Der vil ved fastlæggelsen af niveauet for gebyrerne blive taget udgangspunktet i niveauet for de statslige

Gebyr	Lovforslag	Laveste i dag	Højeste i dag
Oprettelsesgebyr	100 kr.	100 kr. (0 kr.)	100 kr.
Rykkergebyr	140 kr.	35 kr. (0 kr.)	250 kr.
Lønindeholdelsesgebyr	200 kr.	200 kr. (0 kr.)	250 kr.
Udlægsgebyr	250 kr.	250 kr. (0 kr.)	250 kr.

Med den foreslåede omlægning af gebyrerne skønnes det, at der opnås et provenu svarende til de nuværende gebyrindtægter på inddrivelsesområdet.

Der kan i overensstemmelse med princippet om, at inddrivelsesskridt skal foretages med udgangspunkt i alle krav under inddrivelse vedrørende den enkelte skyldner (saldoprincippet) alene opkræves ét gebyr for iværksættelse af det enkelte inddrivelsesskridt, uanset at inddrivelsen vedrører flere krav mod den samme skyldner.

Opkrævning af gebyrer i overensstemmelse med ovenstående vil betyde bortfald af gebyrer for visse inddrivelsesskridt, der i dag er pålagt gebyr. Forslaget indebærer således, at det gebyr på 5 kr./10 kr., der i dag er pålagt opkrævning, administrationsgebyr på 100 kr. og moderationsgebyr på 500 kr. i tilknytning til visse statslige fordringer, ikke videreføres. Endvidere vil der i visse tilfælde være tale om lavere gebyrer end i dag. Det gælder f.eks. gebyr for rykkere og lønindeholdelse i relation til personskattekrav, arbejdsmarkedsbidrag og krav, der opkræves af kommunerne.

Omvendt vil der i visse tilfælde kunne blive tale om en forhøjelse af de eksisterende gebyrer, samt at der indføres gebyrer for forhold, der ikke i dag er gebyrpålagt. Det vil fx være tilfældet i forhold til udlæg i relation til visse statslige fordringer, samt gebyr for op-

gebyrer, som i dag er omkostningsbestemte. Det forudsættes således, at gebyrerne fastsættes til 100 kr. for oprettelse af ny fordring, 200 kr. for iværksættelse af lønindeholdelse. I relation til gebyret for tilsigelse til udlægsforretning, hvor gebyret ikke i dag er omkostningsbestemt, forudsættes gebyret fastsat til det nuværende maksimale niveau på 250 kr. Tidligere analyser viser dog, at omkostningerne ved foretagelse af udlæg er betydeligt højere, men det er ikke på nuværende tidspunkt muligt at udarbejde et omkostningsskøn.

Det foreslås endvidere, at der for udsendelse af rykkerkrivelser vedrørende fordringer, der inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 1, stk. 1, skal betales et rykkergebyr på 140 kr. til restanceinddrivelsesmyndigheden. Herved fastholdes i relation til gebyr for rykkere et fiskalt element, således at der sikres provenuneutralitet for omlægningen af gebyrer samlet set.

rettelse af ny fordring i relation til kommunale krav og personskatterestancer.

Den umiddelbare gebyrforhøjelse for visse inddrivelsesskridt skal imidlertid ses i sammenhæng med, at saldoprincippet vil betyde, at der skal udsendes færre rykkere, varsling om lønindeholdelse mv., da disse vil være knyttet til hele saldoen og ikke den enkelte fordring. For skyldnere, der er i restance med flere krav, vil forhøjelsen af det enkelte gebyr altså i mange tilfælde modsvares af, at skyldneren ikke antalsmæssigt vil blive opkrævet lige så mange gebyrer som efter de gældende regler.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 1, (forslaget til § 3 c i lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer) og bemærkningerne hertil.

4. Inddrivelse af regreskrav mod skadevolder

Ifølge lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser (offererstatningsloven) yder staten erstatning og godtgørelse for personskade og i begrænset omfang for tingsskade, der forvoldes ved en straffelovsovertrædelse. Afgørelse om erstatning til skadelidte træffes af Nævnet vedrørende erstatning til ofre for forbrydelser, der er et selvstændigt nævn under Justitsministeriet. I det omfang der ydes erstatning, indtræder staten i skadelidtes krav mod skadevolderen, jf. offererstatningslovens § 17.

Når nævnet har truffet afgørelse om erstatning mv., udbetaler politiet efter bemyndigelse fra Justitsministeren beløbet. Politiet træffer endvidere afgørelse om, hvorvidt der bør gøres regreskrav mod skadevolderen, ligesom politiet står for opkrævningen.

Efter samlingen af restanceinndrivelsen under Skatteministeriet ved lov nr. 429 af 6. juni 2005 om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer forestår restanceinddrivelsesmyndigheden inddrivelsen af regreskravet, såfremt skadevolderen ikke betaler.

Skadevolders erstatningspligt over for skadelidte er baseret på almindelige erstatningsretlige principper, og statens regreskrav er afledt heraf. Ofte er erstatningskravet fastslået ved dom i forbindelse med straffesagen. Er dette ikke tilfældet, og bestrider skadevolderen kravet, må der anlægges sag ved de almindelige domstole efter retsplejelovens regler, før kravet kan inddrives.

Når der foreligger et tvangsfuldbyrdsgrundlag, f.eks. en dom eller et frivilligt forlig, kan kravet tvangsfuldbyrdes efter retsplejelovens almindelige regler ved udlæg i fogedretten. Der er derimod ikke hjemmel til, at restanceinddrivelsesmyndigheden kan foretage udlæg eller lønindeholdelse hos skadevolderen.

Det vil være i overensstemmelse med de bestræbelser på at skabe et samlet og ensartet restanceinddrivelsessystem, der ligger til grund for lov nr. 429 af 6. juni 2005 om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer, jf. ovenfor, at restanceinddrivelsesmyndigheden kan foretage udlæg frem for at oversende sagen til fogedretten. Det foreslås på den baggrund, at statens regreskrav efter offererstatningsloven kan inddrives efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved inddrivelse af skatter og afgifter mv. Gøres der indsigelse mod restanceinddrivelsesmyndighedens foretagelse af udlæg, træffer fogedretten afgørelse herom.

Der er i dag på en lang række andre områder indført hjemmel til, at det offentlige krav mod private kan inddrives ved lønindeholdelse som alternativ til udlæg i skyldnerens ejendele. Det kan som eksempel nævnes, at den, som er berettiget til underholdsbidrag, i visse tilfælde kan kræve bidraget udbetalt af det offentlige, som herefter har hjemmel til at inddrive bidraget hos den underholdspligtige ved bl.a. lønindeholdelse og udpantning. Der kan endvidere på straffetretens område henvises til, at pålagte sagsomkostninger, konfiskationskrav og bøder i straffesager, der følges af det offentlige, kan inddrives ved lønindeholdelse. Kildeskatteloven indeholder et sæt regler om

fremgangsmåden ved lønindeholdelse, der også finder anvendelse på områder uden for skattelovgivningen.

Der er ikke i den gældende lovgivning adgang for private til at foretage lønindeholdelse, men i forbindelse med Retsplejerådets arbejde med en generel reform af den civile retspleje vil rådet overveje spørgsmålet om indførelse af en generel hjemmel til lønindeholdelse for private krav.

Muligheden for lønindeholdelse øger effektiviteten af inddrivelsen, idet der normalt ikke kan gøres udlæg i endnu ikke udbetalt løn, jf. retsplejelovens § 511. I 2004 udgjorde inddrivelsesprocenten af de opkrævede beløb ca. 30. Med henblik på at sikre en mere effektiv inddrivelse, foreslås det, at der indføres mulighed for at inddrive regreskrav mod skadevolderen efter offererstatningsloven ved lønindeholdelse.

Statens regreskrav efter offererstatningsloven rejser jævnlige bevismæssige og retlige spørgsmål, og i praksis bestrides kravet ikke sjældent af skadevolderen. Det foreslås på den baggrund, at der skal foreligge et sædvanligt tvangsfuldbyrdsgrundlag (f.eks. en dom, et betalingspåkrav med påtegning efter retsplejelovens § 477 e, stk. 2, eller et frivilligt forlig), for at restanceinddrivelsesmyndigheden kan inddrive regreskravet ved udlæg eller lønindeholdelse.

Der henvises til lovforslagets § 12, nr. 1, og bemærkningerne hertil.

5. Økonomiske konsekvenser for stat, regioner og kommuner

Forslaget om harmonisering af renten, hvorefter alle krav under inddrivelse forrentes med en rente svarende til renten ifølge renteloven, samt at renten tillægges fradragetsret, vurderes at indebære et nettoprovenutab på ca. 25 mio. kr. Der er tale om en lettelse for erhvervslivet på 80 mio. kr. årligt, mens der for borgerne er tale om en stramning på 55 mio. kr. årligt. Tabet dækker over øgede renteindtægter på ca. 295 mio. kr., mens ændret fradragetsret giver et tab på 320 mio. kr. Provenuvirkningen skønnes under stor usikkerhed fordelt med et tab for kommunerne på ca. 170 mio. kr., mens staten skønnes at vinde ca. 145 mio. kr.

Forslaget om fastsættelse af gebyrer på 100 kr. for oprettelse af ny fordring, 140 kr. for rykkerskrivelser, 200 kr. for pålæg om lønindeholdelse og 250 kr. for tilsigelser til udlægsforretning skønnes at være provenuneutral.

Forslaget om dækningsrækkefølge forventes ikke at medføre provenumæssige konsekvenser. De foreslåede regler for dækningsrækkefølgen for krav under inddrivelse vil dog betyde mindre forskydninger mellem fordringshaverne i forhold til i dag.

6. Administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner

Det Fælles Inddrivelsessystem vil betyde væsentlige administrative lettelser for restanceinddrivelsesmyndigheden, da behandlingen af fordringer under inddrivelse i langt videre omfang end i dag vil kunne ske maskinelt. Desuden vil det fælles inddrivelsessystem betyde, at flere fordringer mod den samme skyldner systemmæssigt kan behandles samlet, f.eks. i relation til udsendelse af rykkerskrivelser. Inddrivelsessystemet er således en forudsætning for de allerede planlagte effektiviseringer.

Inddrivelsessystemet er et led i fase II af den igangværende systemmodernisering af SKATs driftssystemer. Udgifterne til etableringen af fase II er beskrevet i lovforslaget om Én Skattekonto, der fremsættes samtidig med dette lovforslag.

Lovforslaget skønnes herudover at medføre engangsudgifter for SKAT på ca. 550.000 kr. til information – trykning af pjecer og annoncering (se nærmere nedenfor om informationsplanen), samt 500.000 kr. til edb-tilretning (RKO samt system 38, R 75 og Borger R 75).

Endvidere skønnes forslaget at medføre udgifter til tilretning af opkrævningssystemet KOBRA.

Endelig vil kontrollen iht. ligningslovens § 5, stk. 8, om begrænsning af fradragsret betyde, at ligningsmyndigheden vil blive påført et løbende ikke opgjort merårsværksforbrug.

7. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget om harmonisering af renten indebærer for visse typer af krav en videreførelse af de renteregler, der i dag gælder ved for sen betaling. Forslaget indebærer for andre krav, herunder en række virksomhedsrelaterede krav omfattet af opkrævningsloven, en rentenedsættelse, fra kravet er overgivet til inddrivelse. For endnu andre krav vil der være tale om en rentestigning. Denne del af forslaget skønnes at medføre en samlet letelse for erhvervslivet på ca. 80 mio. kr. årligt.

Forslaget om harmonisering af gebyrerne betyder i visse tilfælde bortfald eller nedsættelse af gebyrer, i andre tilfælde forhøjelse af eksisterende gebyrer eller indførelse af gebyr på nye områder. Saldoprincippet vil imidlertid betyde, at der vil blive opkrævet færre gebyrer, da disse vil være knyttet til hele saldoen og ikke den enkelte fordring. For virksomheder i restance med flere krav vil forhøjelsen af det enkelte gebyr altså i mange tilfælde modsvares af, at skyldner ikke antalmæssigt vil blive opkrævet lige så mange gebyrer

som i dag. Gebyrerne vil endvidere blive fastlagt således, at der samlet set for omlægningen af gebyrer ikke opkræves mere i gebyr end i dag.

Det fælles inddrivelsessystem for offentlige restancer medfører, at samtlige fordringer samles på en konto, hvortil skyldnerne gives online-adgang. Dette i kombination med saldo princippet vil betyde, at virksomhederne får et bedre overblik over deres gældsforhold, herunder hvilke fordringer der er under inddrivelse, og bedre mulighed for at gennemskue de inddrivelseskridt, der iværksættes. Samtidig vil antallet af henvendelser til virksomhederne fra restanceinddrivelsesmyndigheden blive reduceret. Det vil for de berørte virksomheder betyde et fald i eventuelle irritationsbyrder i forhold til i dag, og at virksomhederne samlet set må forventes at opleve en mere sammenhængende inddrivelse, der afspejler, at inddrivelsen nu varetages af én myndighed.

Forslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering med henblik på en vurdering af, om forslaget skal forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel. Styrelsen vurderer ikke, at forslaget indeholder administrative konsekvenser for erhvervslivet. Forslaget bør derfor ikke forelægges Økonomi- og Erhvervsministeriets virksomhedspanel.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Det fælles inddrivelsessystem for offentlige restancer medfører, at samtlige fordringer vedrørende den enkelte skyldner samles på en konto, hvortil skyldner gives online-adgang. Dette i kombination med saldo princippet vil betyde, at skyldnerne får et bedre overblik over deres gældsforhold, herunder hvilke fordringer der er under inddrivelse, og bedre mulighed for at gennemskue de inddrivelseskridt, der iværksættes. Samtidig vil antallet af henvendelser til skyldner fra restanceinddrivelsesmyndigheden blive reduceret. Samlet set er det hensigten, at skyldnerne med det nye inddrivelsessystem skal opleve en mere sammenhængende inddrivelse, der afspejler, at inddrivelsen nu varetages af en myndighed.

9. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Forslaget har ingen EU-retlige konsekvenser.

11. Kommunikationsplan

Følgende kampagne er planlagt, i forbindelse med at de nye regler træder i kraft og Ét Fælles Inddrivelsessystem sættes i drift:

- Elektroniske nyhedsbreve til borgere og virksomheder
- Opdatering og genoptryk af pjecerne:
 - Angivelse og betaling
 - Det er dyrt at skylde
 - Inddrivelse
- Brev til fordringshavere
- Annoncer
- Pressemeddelelser

12. Høring

Et udkast til lovforslag er den 27. marts 2006 med høringsfrist den 18. april 2006 sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer:

Advokatrådet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, ATP, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Handel og Service, Dansk Industri, Dansk Iværksætterforening, Dansk Landbrug, Dansk Transport og Logistik, Datatilsynet, De Danske Landboforeninger, Den Danske Skatteborgerforening, Finansrå-

det, Finanstilsynet, Foreningen af Pantefogeder i Danmark, Foreningen af Statsautoriserede Revisorer, Foreningen af Danske Revisorer, Foreningen Registrerede Revisorer, Forsikring & Pension, Håndværksrådet, HTS Handel, Transport- og Serviceerhvervene, Investeringsforeningsrådet, Kommunernes Landsforening, Landbrugsrådet, LO Landsorganisationen i Danmark, Nationalbanken, Realkreditrådet, Skatterevisorforeningen.

Lovforslaget har desuden forud for fremsættelsen været sendt på høring i Beskæftigelsesministeriet, Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender, Finansministeriet, Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, Indenrigs- og Sundhedsministeriet, Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration, Justitsministeriet, Kulturministeriet, Miljøministeriet, Socialministeriet, Statsministeriet, Transport- og Energiministeriet, Undervisningsministeriet, Ministeriet for Videnskab, Teknologi og Udvikling, Økonomi- og Erhvervsministeriet og SKAT.

Vurdering af konsekvenser af lovforslag

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, regioner og kommuner	Forslaget om harmonisering af gebyrer skønnes isoleret set at være provenuneutral. Forslaget om dækningsrækkefølge forventes ikke at medføre provenumæssige konsekvenser, men vil dog betyde mindre forskydninger mellem fordringshavere i forhold til i dag.	Forslaget vedr. harmonisering af renter og fradragsret vurderes samlet at indebære et nettoprovenutab på ca. 25 mio. kr. Der er tale om en letelse for erhvervslivet på 80 mio. kr. årligt, mens der for borgerne er tale om en stramning på 55 mio. kr. årligt. Provenutabet dækker over øgede renteindtægter på ca. 295 mio. kr., mens ændret fradragsret giver et tab på 320 mio. kr. Provenuvirkningen skønnes fordelt med et tab for kommunerne på ca. 170 mio. kr., mens staten skønnes at vinde ca. 145 mio. kr.

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Administrative konsekvenser for stat, regioner og kommuner	Inddrivelsessystemet vil betyde væsentlige administrative lettelser for restanceinddrivelsesmyndigheden, da behandlingen af fordringer under inddrivelse i langt videre omfang end i dag vil kunne ske maskinelt. Desuden vil det fælles inddrivelsessystem betyde, at flere fordringer mod den samme skyldner systemmæssigt kan behandles samlet.	Inddrivelsessystemet er et led i fase II af den igangværende systemmodernisering af SKATs driftssystemer. Udgifterne til etableringen af fase II er beskrevet i lovforslaget om Én Skattekonto, der fremsættes samtidig med dette lovforslag. Lovforslaget skønnes at medføre engangsudgifter for SKAT på ca. 550.000 kr. til information mv., samt 500.000 kr. til edb-tilretning. Endvidere medfører forslaget udgifter til tilretning af opkrævningssystemet KOBRA, og kontrollen iht. ligningslovens § 5, stk. 8, vil betyde et merårsværksforbrug for ligningsmyndigheden.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget om harmonisering af renten og rentefradragsretten for krav under inddrivelse skønnes at indebære en lettelse for erhvervslivet på 80 mio. kr. årligt. Forslaget om harmonisering af gebyrerne betyder i visse tilfælde bortfald eller nedsættelse af gebyrer. Samtidig vil saldoprincippet betyde, at der vil blive opkrævet færre gebyrer end i dag.	Forslaget om harmonisering af gebyrerne betyder i visse tilfælde forhøjelse af eksisterende gebyrer eller indførelse af gebyr på nye områder. Forhøjelsen af visse gebyrer vil i mange tilfælde modsvares af, at der som følge af saldoprincippet vil blive opkrævet færre gebyrer end i dag. Gebyrerne er endvidere fastlagt således, at der samlet set for omlægningen af gebyrer ikke opkræves mere i gebyr end i dag.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet og borgerne	Det fælles inddrivelsessystem for offentlige restancer medfører, at samtlige fordringer vedrørende den enkelte skyldner samles på en konto, hvortil skyldner gives online-adgang. Det vil betyde, at borgere og virksomheder får et bedre overblik over deres gældsforhold og bedre mulighed for at gennemskue de inddrivelseskridt, der iværksættes. Samtidig vil antallet af henvendelser til borgerne og virksomhederne fra restanceinddrivelsesmyndigheden blive reduceret. Det vil for de berørte skyldnere betyde et fald i eventuelle irritationsbyrder i forhold i dag. Samlet set er det hensigten, at skyldnerne med det nye inddrivelsessystem skal opleve en mere sammenhængende inddrivelse, der afspejler, at inddrivelsen nu varetages af en myndighed.	

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Miljømæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	Forslaget har ingen EU-retlige konsekvenser.	

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (§§ 3 a - 3 c)

Der foreslås objektiverede og harmoniserede regler for, i hvilken rækkefølge fordringer under inddrivelse dækkes (dækningsrækkefølgen), jf. forslaget til § 3 a, og at renter og gebyrer på inddrivelsesområdet harmoniseres, jf. forslaget til §§ 3 b og 3 c.

Til § 3 a

Forslaget til § 3 a angiver dækningsrækkefølgen for alle krav under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden.

Den foreslåede dækningsrækkefølge, jf. *stk. 1*, indebærer, at bødekra­v og bidrag omfattet af lov om inddrivelse af underholdsbidrag dækkes forud for andre fordringer i nævnte rækkefølge. Det betyder, at nedbringelsen af andre krav udsættes helt eller delvist fra det tidspunkt, hvor henholdsvis bødekra­vet eller kra­vet på underholdsbidrag modtages hos restanceinddrivelsesmyndigheden.

Udenlandske krav, der inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, indgår i dækningsrækkefølgen på linie med danske krav.

Dækker inddrevne beløb kun delvist fordringer inden for samme kategori, dækkes fordringerne efter FIFO-princippet, dvs., at den fordring, der først er modtaget hos restanceinddrivelsesmyndigheden, dækkes først, jf. *stk. 2*.

Krav på renter behandles i relation til dækningsrækkefølgen på samme måde som hovedkra­vet, dvs., at renterne falder inden for den samme kategori som hovedkra­vet. Dog dækkes renterne forud for hovedkra­vet af hensyn til, at skyldners mulighed for at opnå fradrag for renter kan være betinget af, at renter for tidligere indkomstår er betalt, jf. ligningslovens § 5, *stk. 8*.

Dækningsrækkefølgen gælder som udgangspunkt alle beløb, der nedbringer skyldners gæld, uanset om beløbene er tilvejebragt ved en indgået afdragsordning med skyldner, lønindeholdelse, modregning eller udlæg. Reglerne i anden lovgivning finder dog anvendelse forud for de foreslåede regler om dækningsrækkefølge, jf. § 1, *stk. 2*, i lov nr. 429 af 6. juni 2005 om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer.

Dækningsrækkefølgen vil således fortsat skulle respektere særregler i lovgivningen, der angiver, hvilke krav inddrevne beløb dækker, eksempelvis reglerne om subsidiaer hæftelse i kildeskattelovens § 72, *stk. 2*, særregler der opstiller begrænsninger for, hvilke krav der kan dækkes ved modregning, jf. f.eks. § 21 i lov nr. 602 af 24. juni 2005 om erhvervsfremme, og særlige pante- og fortrinsrettigheder, der eksempelvis gælder for ejendomsskatter og andre krav, der hæfter på ejendomme.

Endvidere vil reglerne i retsplejelovens kapitel 45 - 47 kunne betyde, at de foreslåede regler om dækningsrækkefølge ikke finder konkret anvendelse. Eksempelvis vil et provenu fremkommet ved tvangsrealisation af det aktiv, hvori der er foretaget udlæg, dække det krav, for hvilket der først er indgivet anmodning om henholdsvis foretaget udlæg, jf. retsplejelovens § 526, *stk. 1 og 2*.

Ligeledes vil skyldners betaling med henblik på at afværge en udlægsforretning, jf. retsplejelovens § 496, dække krav omfattet af den varslede udlægsforretning, uanset at der vedrørende skyldner er yderligere krav under inddrivelse, der ifølge den foreslåede dækningsrækkefølge ville have fortrinsret.

Dækningsrækkefølgen gælder alene individuelle inddrivelseskridt mod skyldner. Udlodninger i forbindelse med en samlet kreditorordning for skyldner i form af konkurs, gældssanering mv. vil derimod ikke være omfattet af dækningsrækkefølgen.

Ifølge *stk. 3* kan restanceinddrivelsesmyndigheden tillade, at dækningsrækkefølgen ifølge *stk. 1 og 2* fraviges. Forslaget sammenholdt med bestemmelsens *stk. 1 og 2* indebærer, at det almindelige obligationsretlige princip om, at skyldner kan anvise beløb til betaling af en af flere fordringer hos den samme kreditor, fraviges, medmindre restanceinddrivelsesmyndigheden efter anmodning fra skyldner giver tilladelse til, at et beløb medgår til dækning af bestemte krav, hvorved dækningsrækkefølgen fraviges.

Bestemmelsen skal sikre, at restanceinddrivelsesmyndigheden efter anmodning fra skyldner kan give tilladelse til, at skyldner anviser sin betaling til dækning af et bestemt krav i tilfælde, hvor der til et krav er knyttet særlige inddrivelsesmidler eller andre tilfælde, hvor manglende betaling vil medføre urimelige retsvirkninger for skyldner.

Restanceinddrivelsesmyndigheden skal ved vurderingen af, om en tilladelse skal gives, afveje hensynet til på den ene side skyldners interesse i, at dækningsrækkefølgen fraviges, og på den anden side hensynet til, at fordringshavernes mulighed for at få dækket udestående fordringer ikke tilsidesættes.

Tilladelse kan f.eks. gives med henblik på at sikre, at skyldner kan afvikle krav, der er særligt byrdefulde. Eksempelvis vil der efter omstændighederne kunne gives tilladelse til, at et krav på spiritusafgift afvikles, hvis manglende betaling af kravet vil kunne medføre fratagelse af bevilling til salg af spiritus.

Tilladelse bør derimod normalt ikke gives, hvis f.eks. forældelsesfrister vil betyde, at andre krav, der efter dækningsrækkefølgen ifølge stk. 1 ville have fortrinsret, fortabes. Dette er i overensstemmelse med den nuværende retstilstand, hvorefter skyldners mulighed for at »øremærke« beløb antages at være underlagt den begrænsning, at kreditor ikke kan tvinges til at acceptere forældelse af fordringer.

I *stk. 4* foreslås det, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte regler til gennemførelse af reglerne i *stk. 1 og 2*. Der kan ifølge bemyndigelsen fastlægges regler for dækningsrækkefølgen i tilfælde, hvor de foreslåede regler fører til, at to eller flere krav sidestilles, herunder tidspunktet for modtagelsen af fordringer hos restanceinddrivelsesmyndigheden.

Til § 3 b

Det foreslås, at alle krav, der inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, med undtagelse af bødekra-
v, forrentes med en rente svarende til renten ifølge rentelovens § 5, *stk. 1 og 2*. Renten fastsættes herefter til en årlig rente, der svarer til den fastsatte referencesats med et tillæg på 7 pct. Den fastsatte referencesats er den officielle udlånsrente, som Nationalbanken har fastsat henholdsvis den 1. januar og den 1. juli det pågældende år. Referencesatsen med et tillæg på 7 pct. udgør pt. 9,75 pct.

Renten i henhold til *stk. 1* beregnes fra den 1. i måneden efter modtagelsen af fordringen hos restanceinddrivelsesmyndigheden. Renten beregnes som en simpel rente, dvs., at der ikke beregnes rentes rente.

Den foreslåede forrentning samt tidspunktet, hvorfra renten beregnes, finder ikke anvendelse, såfremt andet er fastsat i EU-retsakter.

Harmoniseringen af renten fra det tidspunkt, hvor fordringen modtages til inddrivelse, vil ikke gribe ind i forrentningen af fordringer under opkrævning eller påvirke opkrævningsmyndighedernes beføjelser. Kravene vil således forrentes efter de respektive renteregler gældende under opkrævningen indtil den 1. i må-

neden efter modtagelsen af fordringen hos restanceinddrivelsesmyndigheden. Tilsvarende vil de gældende fradragsregler i lovgivningen fortsat finde anvendelse i relation til renter, der påløber under opkrævningen. Der vil eksempelvis i medfør af ligningslovens § 17 A, *stk. 1*, ikke – med de i bestemmelsen afgivne undtagelser – være fradragsret for renter af skatter samt told- og forbrugsafgifter for perioden, indtil kravet modtages hos restanceinddrivelsesmyndigheden.

Bliver fordringshaver bekendt med væsentlige ændringer i skyldners forhold, kan fordringshaver anmode restanceinddrivelsesmyndigheden om, at en fordring tilbagesendes til fordringshaver, jf. § 2, *stk. 5*, i lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer. Renten vil i disse tilfælde, efter at kravet er sendt tilbage, skulle beregnes efter de renteregler, der gælder for opkrævningen.

De nye renteregler tillægges virkning for alle fordringer, der er under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden fra tidspunktet for lovens ikrafttræden, jf. forslaget § 13, *stk. 1*. Skatteministeren kan dog bestemme, at renten ikke gælder for nærmere angivne typer af fordringer, jf. forslaget § 13, *stk. 3*, og bemærkningerne hertil.

Ifølge *stk. 2* kan renter omfattet af *stk. 1* inddrives ved udpantning og ved indeholdelse i løn mv. efter reglerne for inddrivelse af personlige skatter i kilde-skatte-
loven. Renter kan endvidere eftergives af restanceinddrivelsesmyndigheden efter reglerne i opkrævningsloven, jf. *forslaget til stk. 3*.

Bestemmelserne i *stk. 2 og 3* er en videreførelse af den nuværende retstilstand, hvorefter renter i henhold til særlovgivningen som altovervejende hovedregel kan inddrives ved udpantning og lønindeholdelse, samt eftergives af restanceinddrivelsesmyndigheden.

Til § 3 c

Det foreslås, jf. *stk. 1, 1. pkt.*, at der fastsættes gebyr til restanceinddrivelsesmyndigheden på 140 kr. for udsendelse af rykkerkrivelser vedrørende alle fordringer, der inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 1, *stk. 1*, i lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer.

Endvidere foreslås det, jf. *stk. 1, 2. pkt.*, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte gebyr for oprettelse af ny fordring, tilsigelser til udlægsforretninger og iværksættelse af lønindeholdelse.

Skatteministeren fastsætter ifølge bemyndigelsen gebyrer for de angivne inddrivelseskridt, der omfatter alle fordringer, der inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden. Gebyret for oprettelse af ny for-

dring, tilsigelser til udlægsforretninger og iværksættelse af lønindeholdelse kan maksimalt fastsættes til omkostningerne forbundet ved de gebyrbelagte aktiviteter.

Det forudsættes, at gebyrerne vil blive fastlagt med udgangspunkt i niveauet for de statslige gebyrer, som i dag er omkostningsbestemt. Det forudsættes således, at gebyrerne fastsættes til 100 kr. for oprettelse af ny fordring, 200 kr. for iværksættelse af lønindeholdelse. I relation til gebyret for tilsigelse til udlægsforretning, hvor gebyret ikke i dag er omkostningsbestemt, fastsættes gebyret til det nuværende maksimale niveau på 250 kr.

Der kan i overensstemmelse med princippet om, at inddrivelsesskridt skal foretages med udgangspunkt i alle krav under inddrivelse vedrørende den enkelte skyldner (saldoprincippet) alene opkræves ét gebyr for iværksættelse af det enkelte inddrivelsesskridt, uanset at inddrivelsen vedrører flere krav mod den samme skyldner. Gebyr kan endvidere ikke pålægges i tilfælde, hvor der allerede er pålagt gebyr for iværksættelse af lønindeholdelse i forhold til skyldner for andre krav. Skal der for en ny fordring foretages lønindeholdelse, kan der således ikke opkræves gebyr for det nye krav, der inddrages under en verserende lønindeholdelse.

De nye gebyrer har virkning for gebyrkrav, der opstår efter lovens ikrafttræden, jf. bemærkningerne til forslaget § 13.

Ifølge *stk. 2* kan gebyrer omfattet af *stk. 1* inddrives ved udpantning og ved indeholdelse i løn mv. efter reglerne for inddrivelse af personlige skatter i kilde-skatteloven. Gebyrerne kan endvidere eftergives af restanceinddrivelsesmyndigheden efter reglerne i opkrævningsloven, jf. *forlaget til stk. 3*.

Bestemmelserne i *stk. 2* og *3* er en videreførelse af den nuværende retstilstand, hvorefter gebyrer i henhold til særlovgivningen som altovervejende hovedregel kan inddrives ved udpantning og lønindeholdelse, samt eftergives af restanceinddrivelsesmyndigheden.

Til § 2

Det foreslås, at reglerne om dækningsrækkefølge i lov om Det Fælles Lønindeholdelsesregister ophæves.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af ændringerne i § 1, nr. 1, der indebærer, at der som § 3 a i lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer indsættes regler om dækningsrækkefølge, der finder anvendelse på alle krav under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, uanset hvordan beløb, der nedbringer gælden, er inddrevet.

Til § 3

Det foreslås, at bemyndigelsen til skatteministeren til at fastsætte regler om gebyr til restanceinddrivelsesmyndigheden for erindringsskrivelser, tilsigelse til udlægsforretning og begæring om indeholdelse i løn mv. i lov om en arbejdsmarkedsfond vedrørende ikke rettidigt betalte bidragsbeløb ophæves.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af ændringerne i § 1, nr. 1, hvorefter der jf. § 3 c i lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer, foreslås tilsvarende gebyrer for hele restanceinddrivelsesmyndighedens forretningsområde.

Til § 4

Det foreslås, at bemyndigelsen til skatteministeren til at fastsætte regler om gebyr til restanceinddrivelsesmyndigheden for erindringsskrivelser, tilsigelse til udlægsforretning og begæring om indeholdelse i løn mv. i lov om gebyrer og morarenter vedrørende visse ydelser, der opkræves af amtskommuner og kommuner og inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden ophæves.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af ændringerne i § 1, nr. 1, hvorefter der jf. § 3 c i lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer, foreslås tilsvarende gebyrer for hele restanceinddrivelsesmyndighedens forretningsområde.

Til § 5

Ifølge § 63 d, *stk. 5*, 4. pkt., inddrives beløb til forbedring, jf. § 63 a, *stk. 1*, i lov om leje, med tillæg af et gebyr, der tilfalder restanceinddrivelsesmyndigheden, og hvis størrelse fastsættes af socialministeren i samråd med skatteministeren. Det foreslås, at bestemmelsen ophæves.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af ændringerne i § 1, nr. 1, hvorefter der jf. § 3 c i lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer, foreslås tilsvarende gebyrer for hele restanceinddrivelsesmyndighedens forretningsområde.

Til § 6

Inddrivelse af beløb som udlejer er pligtig til at indbetale i henhold til § 18 b i lov om midlertidig regulering af boligforholdene, jf. lovbekendtgørelse nr. 922 af 10. september 2004, sker med tillæg af et gebyr, der tilfalder restanceinddrivelsesmyndigheden, og hvis størrelse fastsættes af socialministeren i samråd med skatteministeren. Det foreslås, at bestemmelsen ophæves.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af ændringerne i § 1, nr. 1, hvorefter der jf. § 3 c i lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer, foreslås tilsvarende gebyrer for hele restanceinddrivelsesmyndighedens forretningsområde.

Til § 7

Det foreslås, at bemyndigelsen til skatteministeren til at fastsætte regler om gebyr til restanceinddrivelsesmyndigheden for erindringsskrivelser, tilsigelse til udlægsforretning og begæring om indeholdelse i løn mv. i kildeskatteloven vedrørende ikke rettidigt betalt foreløbig skat efter kildeskattelovens § 50 og restskatter efter kildeskattelovens §§ 61 og 62 A ophæves.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af ændringerne i § 1, nr. 1, hvorefter der jf. § 3 c i lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer, foreslås tilsvarende gebyrer for hele restanceinddrivelsesmyndighedens forretningsområde.

Til § 8

Til nr. 1

Ifølge § 31, stk. 3, forrentes uddannelsesstøtte, der skal tilbagebetales, herunder misligholdt gæld, med en årlig rente, der svarer til den, der følger af lov om renter ved forsinket betaling. Renten tilskrives måndeligt.

Det foreslås, at bestemmelsen ændres, således at misligholdt gæld ikke omfattes af bestemmelsen. Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget i § 1, nr. 1, hvorefter der i § 3 b i lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer foreslås indsat bestemmelse om, at alle fordringer, der overdrages til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, forrentes med en rente svarende til renten i henhold til rentelovens § 5, stk. 1 og 2. Misligholdt gæld vil herefter være omfattet af den foreslåede rentebestemmelse i forslagens § 1, nr. 1.

Til nr. 2

Ifølge § 36, stk. 3, fastsætter skatteministeren renten for misligholdte studielån, slutlån og statslån.

Det foreslås, at bestemmelsen ophæves. Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget i § 1, nr. 1, hvorefter der i § 3 b i lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer foreslås indsat bestemmelse om, at alle fordringer, der overdrages til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, forrentes med en rente svarende til renten i henhold til rentelovens § 5, stk. 1 og 2. Misligholdte studielån, slutlån

og statslån vil herefter være omfattet af den foreslåede rentebestemmelse i forslagens § 1, nr. 1.

Til § 9

Ifølge § 4, stk. 2, fastsætter skatteministeren renten for indfrieede statsgaranterede studielån. Renten fastsættes for et halvt år ad gangen som Økonomistyrelsens gennemsnitlige rente for de i § 1 a anførte studielån i det forudgående halvår med et tillæg på 1 procentpoint.

Det foreslås, at bestemmelsen ophæves. Der er tale om en konsekvensændring som følge af forslaget i § 1, nr. 1, hvorefter der i § 3 b i lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer foreslås indsat bestemmelse om, at alle fordringer, der overdrages til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, forrentes med en rente svarende til renten i henhold til rentelovens § 5, stk. 1 og 2. Misligholdte statsgaranterede studielån vil herefter være omfattet af den foreslåede rentebestemmelse i forslagens § 1, nr. 1.

Til § 10

Ifølge § 9, stk. 2, 4. pkt., i lov om tvungen administration af udlejningsejendomme kan beløb, der kan kræves betalt til administrator, jf. lovens § 9, stk. 2, 1. pkt., inddrives med tillæg af et gebyr, der tilfalder restanceinddrivelsesmyndigheden. Det foreslås, at bestemmelsen ophæves.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af ændringerne i § 1, nr. 1, hvorefter der jf. § 3 c i lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer, foreslås tilsvarende gebyrer for hele restanceinddrivelsesmyndighedens forretningsområde.

Til § 11

Det foreslås, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte regler om indberetning af renter, der pålægges krav under inddrivelse i henhold til den foreslåede § 3 b i lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer, jf. forslagens § 1, nr. 1. Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget om, at renten for krav under inddrivelse tillægges fradragret.

Til § 12

Det følger af offererstatningslovens § 17, at staten indtræder i det erstatningskrav, en skadelidt har mod skadevolderen som følge af en straffelovsovertrædelse, når staten har udbetalt erstatning til skadelidte efter reglerne i offererstatningsloven.

Det foreslås, at statens regreskrav mod skadevolderen kan inddrives efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved inddrivelse af skatter og afgifter mv. Det foreslås endvidere, at der kan foretages lønindeholdelse for kravet. Det er restanceinddrivelsesmyndigheden, der står for inddrivelsen.

Det er fortsat en forudsætning for tvangsinddrivelsen, at der skal foreligge et tvangsfuldbyrdsgrundlag, jf. retsplejelovens § 478. Erstatningskravet skal således f.eks. være fastslået ved dom eller betalingspåkrev med påtegning efter retsplejelovens § 477 e, stk. 2, eller der skal foreligge et frivilligt forlig.

Til § 13

Det foreslås, at tidspunktet for lovens ikrafttræden med undtagelse af reglerne fastsat i lovens § 12, fastsættes af skatteministeren. Herved sikres, at reglerne kan sættes i kraft samtidig med, at det nye inddrivelsessystem sættes i drift, hvilket pt. forventes at kunne ske senest i 2009.

Ifølge *stk. 1* har reglerne om dækningsrækkefølgen for krav under inddrivelse, jf. forslaget til § 3 a i lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer, virkning fra tidspunktet for lovens ikrafttræden.

De nye regler om rente for krav under inddrivelse, jf. forslaget til § 3 b i lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer, har virkning for fordringer under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndighe-

den fra tidspunktet for lovens ikrafttræden, jf. dog stk. 3.

Gebyrer for tilsigelse til udlægsforretning og lønindeholdelse, jf. forslaget til § 3 c i lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer, kan opkræves for inddrivelseskridt, der iværksættes efter lovens ikrafttræden. Gebyr for oprettelse af ny fordring og rykker-skrivelse kan opkræves for henholdsvis fordringer, der modtages hos restanceinddrivelsesmyndigheden og rykkerskrivelser, der sendes efter lovens ikrafttræden.

Ifølge *stk. 2* træder reglerne i lovens § 12, hvorefter statens regreskrav mod skadevolderen efter lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser kan inddrives ved lønindeholdelse eller ved, at restanceinddrivelsesmyndigheden foretager udlæg, i kraft den 1. juli 2006.

Det foreslås i *stk. 3*, at skatteministeren kan bestemme, at den nye bestemmelse i § 3 b ikke skal anvendes på nærmere angivne typer af fordringer, således at disse fordringer skal forrentes som hidtil. Bemyndigelsen vil skulle anvendes i tilfælde, hvor særlige hensyn indebærer, at der ikke bør fastsættes en højere morarente end den, der gælder på baggrund af aftaleforholdet mellem parterne mv. (pantebrev eller lignende).

Til § 14

Bestemmelsen vedrører lovens territoriale gyldighed.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 1

I lov nr. 429 af 6. juni 2005 om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer foretages følgende ændringer:

1. Efter § 3 og inden afsnitsoverskriften »Klage« indsættes:

»Dækningsrækkefølge for krav under inddrivelse

§ 3 a. Dækker beløb, der inddrives fra skyldner, kun delvist fordringer under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden vedrørende skyldneren, dækkes fordringerne i denne rækkefølge:

- 1) Bøder.
- 2) Underholdsbidrag omfattet af lov om inddrivelse af underholdsbidrag.
- 3) Andre fordringer.

Stk. 2. Dækker beløb, der inddrives fra skyldner, kun delvist fordringer inden for samme kategori, jf. stk. 1, dækkes fordringerne i den rækkefølge, de modtages hos restanceinddrivelsesmyndigheden, således at den fordring, der først modtages, dækkes først. Krav på rente dækkes dog forud for hovedkravet.

Stk. 3. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan, uanset stk. 1 og 2, efter anmodning fra skyldner tillade, at beløb, der inddrives fra skyldner, går til dækning af bestemte fordringer.

Stk. 4. Skatteministeren kan fastsætte regler om gennemførelse af reglerne i stk. 1 og 2.

Rente og gebyr

§ 3 b. Fordringer, der overdrages til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 1, stk. 1, med undtagelse af bøder, forrentes med en årlig rente, svarende til renten i henhold til rentelovens § 5, stk. 1 og 2. Renten tilskrives fra den 1. i måneden efter modtagelsen hos restanceinddrivelsesmyndigheden.

*Gældende formulering**Lovforslaget*

Stk. 2. Renter omfattet af stk. 1 kan inddrives ved udpantning og ved indeholdelse i løn mv. efter reglerne for inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven.

Stk. 3. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan eftergive renter omfattet af stk. 1 efter reglerne i opkrævningsloven.

§ 3 c. Der skal for udsendelse af rykkerskrivelse vedrørende fordringer, der inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 1, stk. 1, betales et rykkergebyr på 140 kr. til restanceinddrivelsesmyndigheden. Skatteministeren fastsætter gebyrer til restanceinddrivelsesmyndigheden for oprettelse af ny fordring, iværksættelse af lønindeholdelse mv. og tilsigelse til udlægsforretning vedrørende fordringer, der inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. § 1, stk. 1.

Stk. 2. Gebyrer omfattet af stk. 1 kan inddrives ved udpantning og ved indeholdelse i løn mv. efter reglerne for inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven.

Stk. 3. Restanceinddrivelsesmyndigheden kan eftergive gebyrer omfattet af stk. 1 efter reglerne i opkrævningsloven.«

§ 2

I lov om Det Fælles Lønindeholdelsesregister, jf. lovbekendtgørelse nr. 601 af 19. august 1998, som ændret ved § 41 i lov nr. 430 af 6. juni 2005, foretages følgende ændring:

§ 4. Lønindeholdelse for skattekrav efter kildeskatteloven sker forud for lønindeholdelse for alle andre krav, hvis samtidig indeholdelse ikke er mulig. Lønindeholdelse for krav på betaling af bidrag efter lov om inddrivelse af underholdsbidrag sker efter lønindeholdelse for skattekrav, men forud for andre krav, hvis samtidig indeholdelse ikke er mulig.

Stk. 2. I tilfælde af flere afgørelser om lønindeholdelse for andre krav end skattekrav og underholdsbidrag sker dækningen i den rækkefølge, i hvilken Det Fælles Lønindeholdelsesregister har modtaget indberetning om afgørelserne, hvis samtidig indeholdelse ikke er mulig.

1. § 4, stk. 1 og 2, ophæves.

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 1 og 2.

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 3

I lov om en arbejdsmarkedsfond, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 863 af 2. september 2005, fore-
tages følgende ændring:

1. § 15, stk. 5, ophæves.

§ 15. ---

Stk. 5. Skatteministeren kan bestemme, at der for erindringsskrivelser, tilsigelser til udlægsforretninger og afgørelser om indeholdelse i løn m.v. udstedt af restanceinddrivelsesmyndigheden vedrørende ikke rettidigt betalte bidragsbe-
løb efter stk. 1 skal betales gebyr til restancein-
drivelsesmyndigheden. Gebyret kan højst udgø-
re 250 kr.

§ 4

I lov om gebyrer og morarenter vedrørende
ydelser, der opkræves af amtskommuner og
kommuner og inddrives af restanceinddrivelses-
myndigheden, jf. lov nr. 939 af 27. december
1991, som ændret senest ved lov nr. 537 af 24.
juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. § 2, stk. 3 og 4, ophæves.

Stk. 5 bliver herefter stk. 3.

2. I § 2, stk. 5, der bliver stk. 3, ændres »1-4« til:
»1 og 2«.

§ 2. ---

Stk. 3. Skatteministeren kan bestemme, at der skal betales gebyr til restanceinddrivelsesmyndigheden for erindringsskrivelser vedrørende ikke rettidigt betalte ydelser omfattet af § 2, stk. 1 eller 2, som inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden.

Stk. 4. Skatteministeren kan bestemme, at der skal betales gebyr til restanceinddrivelsesmyndigheden for tilsigelser til udlægsforretninger og begæringer om indeholdelse eller tilbageholdelse i løn m.v. vedrørende ikke rettidigt betalte ydelser omfattet af § 2, stk. 1 eller 2.

Stk. 5. De i stk. 1-4 nævnte gebyrer kan højst udgøre 250 kr.

§ 5

I lov om leje, jf. lovbe-
kendtgørelse nr. 920 af
10. september 2004, som blandt andet ændret
ved § 53 i lov nr. 430 af 6. juni 2005 og senest
ved § 15 i lov nr. 606 af 24. juni 2005, foretages
følgende ændringer:

*Gældende formulering***§ 63 d. ---**

Stk. 5. Grundejernes Investeringsfond påser, at pligtig indbetaling finder sted rettidigt. For forfaldne beløb har fonden pant og fortrinsret i den pågældende ejendom efter ejendomsskatter. Beløb, der ikke indbetales rettidigt, kan inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden ved udpantning efter reglerne for udpantning af skatter og afgifter m.v., jf. lov om fremgangsmåden ved inddrivelse af skatter og afgifter m.v. Inddrivelse sker med tillæg af et gebyr, der tilfalder restanceinddrivelsesmyndigheden, og hvis størrelse fastsættes af socialministeren i samråd med skatteministeren.

§ 22 a. ---

Stk. 6. Grundejernes Investeringsfond påser, at pligtig indbetaling finder sted rettidigt. For forfaldne beløb har fonden pant og fortrinsret i den pågældende ejendom efter ejendomsskatter. Beløb, der ikke indbetales rettidigt, kan inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden ved udpantning efter reglerne for udpantning af skatter og afgifter m.v., jf. lov om fremgangsmåden ved inddrivelse af skatter og afgifter m.v. Inddrivelse sker med tillæg af et gebyr, der tilfalder restanceinddrivelsesmyndigheden, og hvis størrelse fastsættes af socialministeren i samråd med skatteministeren.

Lovforslaget

1. § 63 d, stk. 5, 4. pkt., ophæves.

§ 6

I lov om midlertidig regulering af boligforholdene, jf. lovbekendtgørelse nr. 922 af 10. september 2004, som blandt andet ændret ved § 54 i lov nr. 430 af 6. juni 2005 og senest ved § 3 i lov nr. 1421 af 21. december 2005, foretages følgende ændring:

1. § 22 a, stk. 6, 4. pkt., ophæves.

§ 7

I lov om opkrævning af indkomstskat samt kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat for personer m.v. (kildeskat), jf. lovbekendtgørelse nr. 1086 af 14. november 2005, som ændret ved § 7 i lov nr. 1414 af 21. december 2005, foretages følgende ændringer:

Bilag til f. t. l. vedr. opkrævning og inddrivelse af visse fordringer m.v.

Gældende formulering

§ 70 A. Skatteministeren kan bestemme, at der for erindringskrivelser, tilsigelser til udlægsforretninger og afgørelser om indeholdelse i løn m.v. udstedt af restanceinndrivelsesmyndigheden vedrørende ikke rettidigt betalt foreløbig skat efter § 50 og restskatter efter §§ 61 og 62 A skal betales gebyr til restanceinndrivelsesmyndigheden. Gebyret kan højst udgøre 250 kr.

§ 31. ---

Stk. 3. De til enhver tid skyldige beløb, herunder misligholdt gæld, forrentes med en årlig rente, der svarer til den, der følger af lov om renter ved forsinket betaling. Renten tilskrives månedligt.

§ 36. ---

Stk. 3. Skatteministeren fastsætter renten for misligholdte studielån, slutlån og statslån.

§ 4. ---

Stk. 2. Skatteministeren fastsætter renten for indfrieede statsgaranterede studielån. Renten fastsættes for et halvt år ad gangen som Økonominstyrelsens gennemsnitlige rente for de i § 1 a anførte studielån i det forudgående halvår med et tillæg på 1 procentpoint.

Lovforslaget

1. § 70 A ophæves.

§ 8

I lov om statens uddannelsesstøtte, jf. lovbekendtgørelse nr. 628 af 23. juni 2005, foretages følgende ændringer:

1. I § 31, *stk. 3*, udgår: », herunder misligholdt gæld,«.

2. § 36, *stk. 3*, ophæves.

§ 9

I lov om statsgaranterede studielån, jf. lovbekendtgørelse nr. 951 af 16. december 1998, som ændret ved § 45 i lov nr. 430 af 6. juni 2005, foretages følgende ændring:

1. § 4, *stk. 2*, ophæves.

§ 10

I lov om tvungen administration af udlejningsjendomme, jf. lovbekendtgørelse nr. 76 af 19. januar 2005, som ændret ved § 57 i lov nr. 430 af 6. juni 2005 og § 63 i lov nr. 431 af 6. juni 2005, foretages følgende ændring:

*Gældende formulering***§ 9. ---**

Stk. 2. Har ejendommen en positiv almindelig vedligeholdelseskonto, jf. § 18 i lov om midlertidig regulering af boligforholdene, kan administrator kræve, at udlejeren betaler et hertil svarende beløb til administrator inden 3 uger efter, at påkrav herom er kommet frem til udlejeren. Administrator skal sørge for, at beløb, der ikke betales rettidigt, snarest overdrages til inddrivelse i restanceinddrivelsesmyndigheden. Inddrivelse kan ske ved udpantning efter reglerne for udpantning af skatter og afgifter m.v., jf. lov om fremgangsmåden ved inddrivelse af skatter og afgifter m.v. Inddrivelse sker med tillæg af et gebyr, der tilfalder restanceinddrivelsesmyndigheden, og hvis størrelse fastsættes af by- og boligministeren i samråd med skatteministeren. Ved udpantningen skal det af udlejeren til lejerne senest udsendte vedligeholdelsesregnskab, jf. § 20 i lov om midlertidig regulering af boligforholdene, lægges til grund. Såfremt der senere er aflagt regnskab over for Grundejernes Investeringsfond, jf. § 22 a i lov om midlertidig regulering af boligforholdene, lægges dette regnskab til grund.

§ 8 P. ---

Stk. 3. Skatteministeren kan fastsætte særlige regler for indberetningen af renter på studielån, herunder særligt de renter, der er påløbet, indtil afdragsordningen påbegyndes.

Lovforslaget

1. § 9, stk. 2, 4. pkt., ophæves.

§ 11

I skattekontrolloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 869 af 12. august 2004, foretages følgende ændring:

1. I § 8 P, stk. 3, indsættes som 2. pkt.: »Skatteministeren kan fastsætte regler for indberetning af renter efter § 3 b i lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer.«

§ 12

I lov om erstatning fra staten til ofre for forbrydelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 688 af 28. juni 2004, foretages følgende ændring:

*Gældende formulering**Lovforslaget***1. I § 17 indsættes som stk. 2:**

»Stk. 2. I det omfang statens regreskrav mod skadevolderen kan tvangsfuldbyrdes efter retsplejelovens § 478, kan kravet inddrives efter reglerne i lov om fremgangsmåden ved inddrivelse af skatter og afgifter mv. og ved indeholdelse i den pågældendes indtægter efter reglerne for inddrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven. Pålæg om indeholdelse gives af restanceinddrivelsesmyndigheden.«

§ 13

Skatteministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 12 træder i kraft den 1. juli 2006.

Stk. 3. Skatteministeren kan bestemme, at lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer § 3 b, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 1, ikke skal anvendes på nærmere angivne typer af fordringer, således at disse fordringer skal forrentes som hidtil.

§ 14

§ 12 gælder ikke for Færøerne og Grønland, men kan ved kongelig anordning sættes i kraft for disse landsdele med de afvigelser, som de særlige færøske og grønlandske forhold tilsiger.

Offentlige krav ultimo 2002 og 2003 – forrentning og fradragsret

	2002	2003	Væsentligste regler vedr. forrentning og fradragsret for evt. renter ¹⁾
	---- mio. kr. ----		
Inddrivelsesenheden:			
Biblioteksrestancer	2	1	Forrentes ikke
Diverse fordringer	15	13	Forrentes ikke
Dir. for Arbejdsløshedsforsikring	219	227	Kravet opstået før 1/8/02 = 7,25% p.a. og efter 9,15% p.a. – fradragsret
DR-licens	632	618	Kravet opstået før 1/8/02 = 7,25% p.a. og efter 9,15% p.a. – fradragsret
DSB S-tog A/S	157	155	Forrentes ikke
Fakturaforordringer (fx indtægtsdækket virksomhed)	133	147	Forskellig rente efter særlov eller renteloven – fradragsret
Fiskeribanken	259	250	Fastsat i gældsbrief afhængig af udbetalingstidspunkt – fradragsret
Fællesopkrævninger	1	1	Forrentes ikke
Personlige fordringer	827	769	Forskellige satser afhængig af udbetalingstidspunkt – fradragsret
Inddrivelsesenheden i alt	2.245	2.181	
Økonomistyrelsen:			
SU-stipendier	318	349	Kravet opstået før 1/8/02 = 7,25% p.a. og efter 9,15% p.a. – fradragsret
Studiegæld	2.972	2.950	Pt. En årlig rente på 4,25 pct. og for statsgaranterede studielån 3,5 pct. - fradragsret
Økonomistyrelsen i alt	3.290	3.299	
Kommunerne:			
Personlig skat	4.799	4.796	0,5 pct. pr påbegyndt måned = 6 pct. p.a. – ikke fradragsret
Arbejdsmarkedsbidrag	1.029	983	0,5 pct. pr påbegyndt måned = 6 pct. p.a. – ikke fradragsret
Retskraftige udgiftsførte restancer	5.713	5.628	Forrentes som udgangspunkt ikke
Skat og arbejdsmarkedsbidrag i alt	11.541	11.407	
Ejendomsskat	64	49	1 pct. per påbegyndt måned = 12 pct. pr. år – ikke fradragsret
Forbrugsafgift	458	432	Forrentes ikke
Husleje	41	30	1 pct. pr. påbegyndt måned = 12 pct. pr. år -fradragsret

Underholdsbidrag	3.356	3.464	Enten 7,25 pct./9,15 pct. p.a. eller 1 pct. pr påbegyndt måned = 12 pct. pr. år - fradragsret
Daginstitution	138	137	1 pct. pr. påbegyndt måned = 12 pct. p.a. fradragsret
Bøder i henhold til skattekontrolloven	31	31	Forrentes som hovedregel ikke - ikke fradragsret
Boligindskudslån	173	178	Forskellig rente – ikke fradragsret, jf. LL § 17 A, stk. 3.
Boligydelse	66	64	Årlig rente svarende til Nationalbankens diskonto den 1. okt. i det foregående år. Ikke fradragsret, jf. LL § 17 A, stk. 3.
Tilbagebetalingskrav/boligsikring og -ydelse	289	291	1 pct. pr. påbegyndt måned = 12 pt. per år – fradragsret.
Tilbagebetalingspligtig kontanthjælp	1.549	1.499	1 pct. pr. påbegyndt måned = 12 pt. per år – fradragsret. (NB: Alene forfaldne misligholdte afdrag forrentes)
Uddannelseslån § 42	19	17	1 pct. pr. påbegyndt måned = 12 pt. per år – fradragsret. (NB: Alene forfaldne misligholdte afdrag forrentes)
· Motorkøretøjer BL § 58	101	76	1 pct. pr. påbegyndt måned = 12 pt. per år – fradragsret. (NB: Alene forfaldne misligholdte afdrag forrentes)
Parkeringsafgift	26	33	Forrentes ikke.
Retsafgift/-gebyr	107	128	Forrentes ikke.
Udenlandske skattekrav	197	137	Følger reglerne i de pågældende lande.
Andre kommunale krav	980	1.015	Forskellig rente efter særlov eller renteloven – fradragsret

Øvrige kommunale krav i alt	7.595	7.581	
Kommunerne i alt	19.136	18.988	

SKAT:

A-skat/AM-bidrag	1.386	1.323	Månedlig rente pt. 0,9 pct. = årlig rente på 10,8 pct. – ikke fradragsret
Moms, told, punktafgifter og lønsum	5.670	5.985	Månedlig rente pt. 0,9 pct. = årlig rente på 10,8 pct. – ikke fradragsret
Renter/gebyrer	2.782	2.374	Forrentes ikke
Selskabs- og fondsskat	3.109	2.790	Månedlig rente pt. 0,5 pct. = årlig rente på 6 pct. – ikke fradragsret
Dødsboskat	31	4	Månedlig rente pt. 0,9 pct. = årlig rente på 10,8 pct. – ikke fradragsret
Rente, udbytteskat mv.	36	88	Forrentes ikke/ Månedlig rente pt. 0,9 pct. = årlig rente på 10,8 pct. – ikke fradragsret
Retskraftige udgiftsførte restancer	9.835	9.829	Hvis der sker forrentning er renten pt. 0,9 pct. = årlig rente på 10,8 pct. – ikke fradragsret

SKAT i alt	22.849	22.393	
------------	--------	--------	--

Politiet:		
Bøder	674	715 Forrentes ikke
Konfiskationer	163	155 Forrentes ikke
Erstatninger	74	88 Kravet opstået før 1/8/02 = 7,25% p.a. og efter 9,15% p.a. – fradragsret
Strafferetsplejen	475	537 Forrentes ikke
Sagsomkostninger		Forrentes ikke
Parkeringsafgifter		Forrentes ikke
Politiet i alt *	1.386	1.495
Samlede restancer i alt	48.906	48.356

* I opgørelsen af politiets tilgodehavende sondres ikke mellem almindelige debitorer og restanter, hvorfor restancemassen er mindre end anført i tabellen.

1) Gældende rentesatser pr. 1. juli 2005.

Bilag 3

Oversigt over nuværende gebyrer

Gebyrtyper	Hjemmel og kravstyper som pålægges gebyret	Kr. pr. stk.
Oprettelsesgebyr	Tekstanmærkning nr. 105 til FL § 9, Gebyrbekendtgørelse 1410 af 15/12/2004. Gebyret pålægges bl.a. studielån, FM-krav, TV-licens, kontrolafgifter vedr. DSB, Fiskeribankfordringer m.v.	100
Opkrævningsgebyr giro	Tekstanmærkning nr. 105 til FL § 9, Gebyrbekendtgørelse 1410 af 15/12/2004. Gebyret pålægges bl.a. studielån, FM-krav, TV-licens, kontrolafgifter vedr. DSB, Fiskeribankfordringer m.v.	10
Opkrævningsgebyr BS	Tekstanmærkning nr. 105 til FL § 9, Gebyrbekendtgørelse 1410 af 15/12/2004. Gebyret pålægges bl.a. studielån, FM-krav, TV-licens, kontrolafgifter vedr. DSB, Fiskeribankfordringer m.v.	5
Rykkergebyr	Tekstanmærkning nr. 105 til FL § 9, Gebyrbekendtgørelse 1410 af 15/12/2004. Gebyret pålægges bl.a. studielån, TV-licens, kontrolafgifter vedr. DSB, Fiskeribankfordringer m.v.	50
Rykkergebyr	Bekendtgørelse af lov om statens uddannelsesstøtte nr. 628 af 23/06/05 § 38, Bekendtgørelse om statens uddannelsesstøtte 469 af 03/06 2003 § 69. Gebyret pålægges FM-krav.	35
Rykkergebyr	Bekendtgørelse af lov om vægtafgift nr. 978 af 04/12/03 - Lov om opkrævning af skatter og afgifter mv. Gebyret pålægges afgifter efter loven.	65
Lønindeholdelsesgebyr	Tekstanmærkning nr. 105 til FL § 9, Gebyrbekendtgørelse 1410 af 15/12/2004. Gebyret pålægges bl.a. studielån, FM-krav, TV-licens, kontrolafgifter vedr. DSB, Fiskeribankfordringer m.v.	200
Administrationsgebyr	Tekstanmærkning nr. 105 til FL § 9, Gebyrbekendtgørelse 1410 af 15/12/2004. Gebyret pålægges studielån og FM-krav.	100
Moderationsgebyr	Tekstanmærkning nr. 105 til FL § 9, Gebyrbekendtgørelse 1410 af 15/12/2004. Gebyret pålægges studielån	500
Rykkergebyr	Lov om opkrævning af skatter og afgifter. Gebyret pålægges skatte- og afgiftskrav vedr. virksomheder som opkræves i medfør af loven.	65
Rykkergebyr, lønindeholdelse, tilsigelse	Lov om gebyrer og morarenter vedrørende visse ydelser, der opkræves af amtskommuner og kommuner og inddrives af restanceinddrivelsesmyndigheden, jf. Bekendtgørelse om inddrivelse af gæld til det offentlige. Gebyret pålægges bl.a. daginstitutionsbetaling, ejendomsskatter, boligydelse, kontanthjælp m.v.	250

Gebyrtyper	Hjemmel og kravstyper som pålægges gebyret	Kr. pr. stk.
Rykkergebyr, lønindeholdelse, tilsigelse	I lov om en arbejdsmarkedsfond, jf. Bekendtgørelse om inddrivelse af gæld til det offentlige. Gebyrerne pålægges skyldige bidragsbeløb.	250
Rykkergebyr, lønindeholdelse, tilsigelse	Kildeskatteloven, jf. Bekendtgørelse om inddrivelse af gæld til det offentlige. Pålægges bl.a. restskatter og B-skatter.	250

Til lovforslag nr. L 209. Skriftlig fremsættelse (29. marts 2006)

Skatteministeren (Kristian Jensen):

Herved tillader jeg mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om opkrævning og inddrivelse af visse fordringer og forskellige andre love (Ét Fælles Inddrivelsessystem mv.)

(Lovforslag nr. L 209).

Lovforslaget er et led i regeringens samlede målsætning om en mere effektiv inddrivelse af gæld til det offentlige. Forslaget skal ses i sammenhæng med de allerede gennemførte ændringer af organiseringen og regelgrundlaget på inddrivelsesområdet.

Som en del af regeringens aftale med Dansk Folkeparti om en kommunalreform blev al inddrivelse af gæld til det offentlige samlet under Skatteministeriet pr. 1. november 2005. Samtidig blev der gennemført en række forenklinger og harmoniseringer af reglerne for inddrivelse af gæld til det offentlige.

De planlagte effektiviseringer af restanceinddrivelsen forudsætter, at de gennemførte ændringer følges op af yderligere regelforenklinger og etablering af ét fælles inddrivelsessystem for alle restancer til det offentlige.

Grundpillerne i Ét Fælles Inddrivelsessystem (EFI) er, at alle fordringer, der overdrages til inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden, samles på en konto for den enkelte skyldner, samt at de inddrivelseskridt, der iværksættes, foretages med udgangspunkt i den samlede saldo på kontoen (saldoprincippet).

Med lovforslaget foreslås en række harmoniseringer og forenklinger, der er nødvendige for etableringen af det fælles inddrivelsessystem, og for en sammenhængende restanceinddrivelse, der afspejler samlingen af inddrivelsen hos en myndighed.

Forslaget består af følgende hovedelementer:

Det foreslås, at der fastsættes objektiverede og harmoniserede kriterier for, i hvilken rækkefølge fordringer under inddrivelse dækkes (dækningsrækkefølgen). Forslaget indebærer, at der vil gælde en dækningsrækkefølge for alle krav under inddrivelse, der omtrent svarer til den, der i dag gælder for krav, der inddrives ved lønindeholdelse.

Det foreslås, at renter og gebyrer på inddrivelsesområdet harmoniseres. Forslaget indebærer, at alle krav under inddrivelse med undtagelse af bøder forrentes med renten ifølge renteloven fra den 1. i måneden efter modtagelsen af kravet hos restanceinddrivelsesmyndigheden (Nationalbankens udlånsrente plus 7 pct., der pt. udgør 9,75 pct. p.a.). Renten tillægges fradragsret. Ligeledes stilles forslag om harmoniserede gebyrer for alle krav under inddrivelse hos restanceinddrivelsesmyndigheden. Gebyrerne pålægges oprettelse af ny fordring (100 kr.), rykkere (140 kr.), lønindeholdelse (200 kr.) og udlæg (250 kr.).

Endelig foreslås det, at restanceinddrivelsesmyndigheden gives adgang til at foretage udlæg samt iværksætte lønindeholdelse for statens regreskrav mod skadevolder for erstatning til ofre for forbrydelser.

Etableringen af det fælles inddrivelsessystem vil give skyldnerne et bedre overblik over deres gældforhold, herunder hvilke inddrivelseskridt, der iværksættes. Endvidere vil skyldnerne som følge af saldoprincippet modtage færre henvendelser fra inddrivelsesmyndigheden. Forslaget indebærer ikke i øvrigt administrative konsekvenser for erhvervslivet eller borgerne.

Inddrivelsessystemet vil betyde væsentlige administrative lettelser for restanceinddrivelsesmyndigheden, da behandlingen af fordringer under inddrivelse i langt videre omfang end i dag vil kunne ske maskinelt. Desuden vil det fælles inddrivelsessystem betyde, at flere fordringer

mod den samme skylder systemmæssigt kan behandles samlet, f.eks. i relation til udsendelse af rykkerskrivelser i modsætning til i dag, hvor inddrivelsesmyndigheden betjenes af 5 forskellige IT-systemer, der ikke er indbyrdes forbundet.

De foreslåede regler for dækningsrækkefølgen for krav under inddrivelse vil betyde mindre forskydninger mellem fordringshaverne have konsekvenser for den indbyrdes fordeling mellem fordringshaverne i forhold til i dag. Forslaget medfører engangsudgifter for SKAT på ca. 550.000 kr. til information, samt 500.000 kr. til edb-tilretning. Endvidere skønnes forslaget at medføre udgifter til tilretning af opkrævningssystemet KOBRA, og kontrollen af regler om fradragsret vil betyde, at ligningsmyndigheden vil blive påført et merårsværksforbrug. Forslaget har ingen miljømæssige eller EU-retlige konsekvenser.

Forslaget om harmonisering af renten indebærer et nettoprovenutab på ca. 25 mio. kr. Tabet dækker over øgede renteindtægter på ca. 295 mio. kr., mens ændret fradragsret giver et tab på 320 mio. kr. Provenuvirkningen skønnes under stor usikkerhed fordelt med et tab for kommu-

nerne på ca. 170 mio. kr., mens staten skønnes at vinde ca. 145 mio. kr. For erhvervslivet skønnes forslaget at indebære en lettelse på 80 mio. kr. årligt. Det skønnes, at harmoniseringen af gebyrerne isoleret set vil være provenuneutral. Lovforslaget har ikke i øvrigt provenumæssige konsekvenser.

Dette lovforslag vil blive fulgt op af forslag om yderligere harmoniseringer/forenklinger af reglerne for inddrivelse af gæld til det offentlige og samling af reglerne i en samlet lov med henblik på at realisere målsætningen om et fælles regelsæt for hele inddrivelsesområdet.

De harmoniserede regler for rente, gebyr og dækningsrækkefølge skal træde i kraft i forbindelse med, at Ét Fælles Inddrivelsessystem sættes i drift, hvilket forventes at ske senest i 2009. Forslaget om adgang til at foretage udlæg og lønindeholdelse for statens regreskrav mod skadevolder for erstatning til ofre for forbrydelser skal træde i kraft den 1. juli 2006.

Idet jeg henviser til lovforslaget og bemærkningerne hertil, skal jeg anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behandling.